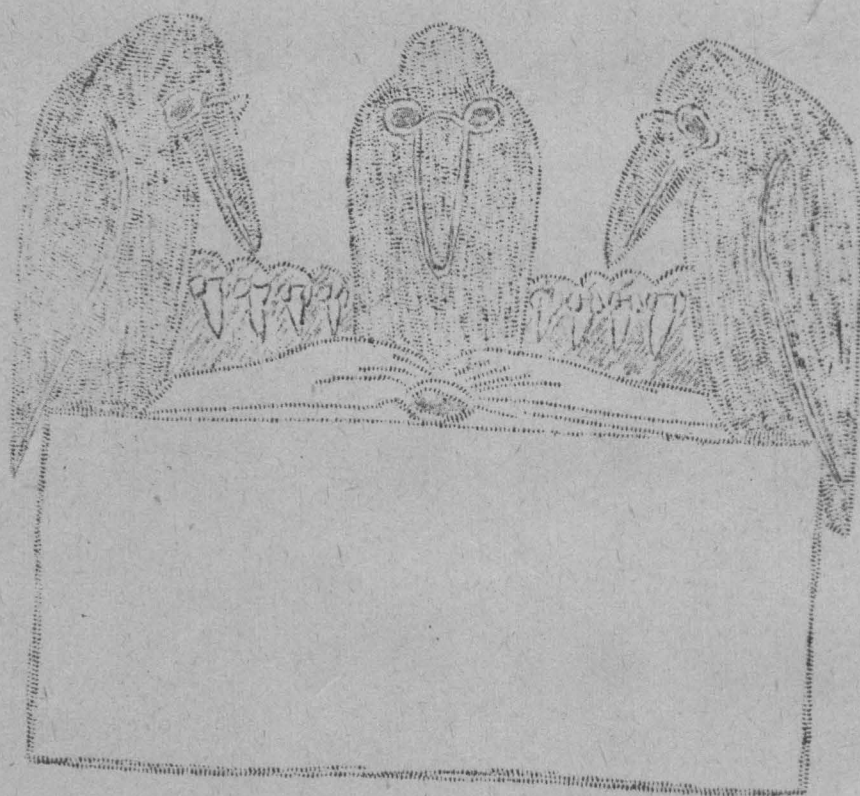

1946

Доктор

ПОЛІТИЧНИЙ ОРГАН ПАРТІЇ
БЕЗПАРТІЙНИХ ПРИХИЛЬНИКІВ ГУМОРУ
Виходить залежно від настроїв редакції.

Перший випуск абсолювентів на Гіршбергу
вижидає рішення Ректоратів.

Ні білу пам'ять "Крепило"

присвячує Петро Чмир

Як "Крепило" не крепило,
нам тоді ще добре жилось
і царив ще Божий рай.
Аж тут змізвились потанці
та злосливі псєлєдранці,
і тепер хоч пропадай.

Чи де цюка призираєш,
чи репети попрохаш,
чи масляничні поп'єш,
не поможе вже нічого;
ти від поетника якогось
там змальований будеш.

Але трагічно закінчився короткий і важкий шлях "Крепила"
та розвіялась кар'єра Редакції, і лиш осінній сум понісся по-
над горами нїкомців. Очі прихильників гумору зронились рясни-
ми слезами а противники піднесли своїми нерозпіднеченими
серцями.

А тепер, друзі мої ширенькі,
Духом за "Кропилом" не впадайте
І мої слова перші, ширі
До сердець Своїх впускайте.

Я "АЛЕКТОР" - друг Ваш близький,
Хоч ще дуже молоденький,
Попробую сил гумору і сатири,
Щоб Вам дати свій привіт ширенький.

Буду часто до Вас прилітати,
Ваші немочі пильно підзоряти,
І на крилах своїх пестрих
Час-від-часу ці квіточки помішати.

Може голосочком чуйненьким
Нераз пісню дивну неодному заспіваю,
Не щоб прикрість йому здіять,
А щоб другом бути - таке заявляю.

Пазуром сатири декого зачіпну,
Не щоб плакав і скривився,
А щоб в правду і розвагу
По невдачі кріпко озброївся.

Щоб дух Ваш бодро все зносився
Понад усі земські вершини,
Ви ставали Щоб до праці Ви ставали
З бадьорим підйомом щоднини.

АЛЕКТОР

П.С. Примітка. Прохасмо не помішати двох далеких собі понять:
Алектора і Лектора, бо вони обидва на ворожій стопі.

/ Так на додатку /.

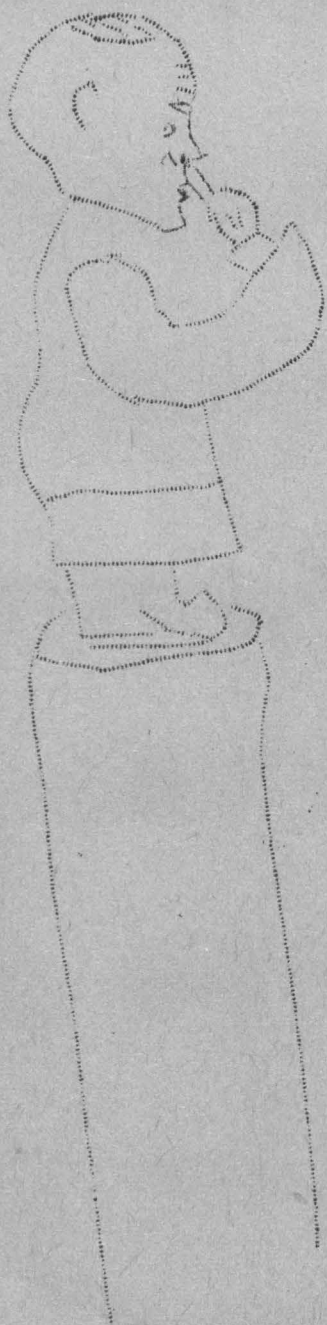
Отець Місіонар ЧОЛОВІЧКО приспішеним крском вимашеро-
бував на місію в Міттенвальд. Проповіді брав з фун-
даментальної догматики.

ПОБАЖАННЯ ПЕТРА ЧМТРА НАШОМУ ГЛАВРЕДАКТОРОВІ ПОРОНИЩИНОВІ
З НАГОДИ ПОЯВИ "АЛЕКТОРА".

Все до шастя він вже має,
то йому ми побажаєм
успіхів на довгий вік,
а апостола читати,
щоб не треба десь стидатись,
хай навчиться за цей рік.

Редакція.

ПРЕПОДОБНИЙ
Любомир Столпник.

Гіршберзька птичка Ліщинка
навіть на відпустку не виліта-
ла, а канти філософічні співа-
ла...

Чи чудо? Під сильними ударами
унрівської армії особа о. Ректо-
ра - Тара роз'єдналась на дві
природи. Природа ректора залиши-
лась упокорена чорним хлібом на
місці, а природа команданта пере-
машерувала тріумфально в особу
о.В., який силою обставин зааван-
зував на Ректора "ліворучії".
Упокорений Архіректор СОМ задумує
вносити протест до Марнбаху проти
таких безобразій, каже, що вже
забагато три ректори.

ВЕЛИКА СТРАТА.

Пан Б-ко приїжджає з відпустки і йде чим скоріш до кухні до п. Сек - ря.

Б-ко: Пане Секретар, де моя чеколяда?

Секр: Та яка чеколяда?

Б-ко: Та та, що Би в неділю давали !

Секр: Та я зварив, бо була по-ломана.

Б-ко: То скажіть, хто взяв і зів за мене, щоб я знав, у кого маю упоминатися за заплатою?

Секр: Я вчора роздавав, сьогодні не маю: та скажіть ви мені, чому ви маєте жидів.натуру?

Б-ко: Та я мав учора приїхати, але я спізнився і сьогодні рано приїхав.

Секр: Ну що ж, ви самі собі винні.

Гр.../Підслухавши, радісним тисом заніс/:

Одним ся Грицю тіш: як не спниш, то їш.

Навіть Мгр. Гулявський вскварнув відпусткового гонака до Байрейту !

Ч а с т о зачувається ранні нарікання синів ізраїльських на Гіршбергу через брак води. Застановляється вже від давна Мойсей Кордуль, коли має вдерити палицею, але тим разом по плечах малярів.

ПІДЧАС ВІДПУСТКИ Гомерцьо відшукав стрийка в Канаді. На алярм за 29 яблук пошукує два кусні мила і порядну валізу. Також довідуємося з боку, що він вніс прохання до Риму про звільнення його з замешкання в Гіршбергу. Дивні пляни якісь сную, але пізніше про це "пізніше поговоримо".

Проф. Руд. поручив збірку хрес-
них ймен. Підчас відпустки де-
які з питомців так сердешно
затягнулись у порученому ді-
лі, що охрестили аж четверо,
от як сталось у Гамбергу, де
Дир. Павлюс на власних руках
потримав до хресту три дівчин-
ки і одного хлопця. От знали,
кого вибирали. Дещо з коопера-
тиви для похресників привіз./прим.
Ред./

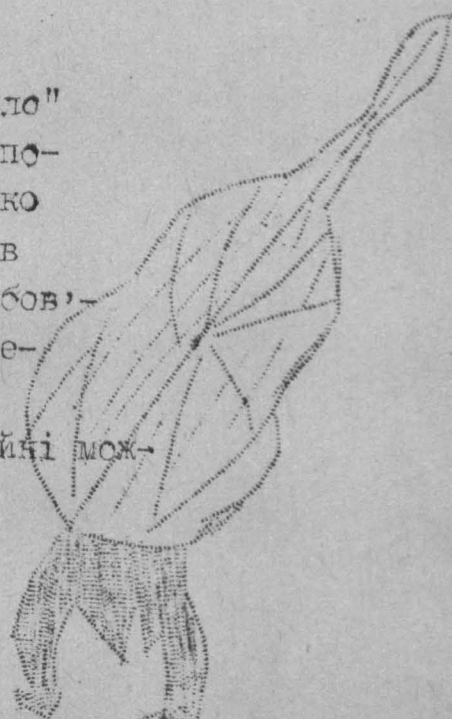
Мандрівного ариста, директора
попаленого театру можна часто поба-
чити в його сольових виступах "Як
би ти, Микольцю, знав" в гіршберзько-
му кадеті.

Які мішки зробили учні, зустрівши
свого професора Англіка в "Кропи-
лі".

на Гіршбергу/
О с і н н і вакаці проходили під гаслом: менше їсти -
більше спати.

Проф.-Спілка з Гіршбергу "Шкробайло"
нав'язала дружні взаємовідносини за по-
середництвом вельмижичливого д-ра Цеко
зі жіночим союзом "За Кра Ма Мі Со" в
Байройті на 10 літ. Перша сто она зобов'язалась
здобути рекордові осяги на те-
рені повних полумислів, друга - по-
горилась будувати як найвищі кальорійні мож-
ливості на дорозі до наміченої цілі
першої сторони.

Також проф.Диригент, тепер
уже на емеритурі, попав до
першої групи і вимашерував
на спочинок.

На відпустці у Байройті,
Шкробайло повечерявши.....

Ой, ой, приснився сон дивненький...

З ХОРОБИХ ВИСТУПІВ. Коли наш гіршб.Кенура бере найвище "га"? Коли витягає з кишені хусточку, а тоді Дир. Павлик затикає вуха і заплює очі.

ВІДПУСКАРА МАРШРУТА Петра Ямира.

Приїдний пункт: Оберцен, заїздний дім у емеритованого солтиса, жилось: пріма, на дальшу подорож отримав в дарунку: пакет бульби в анцугу.

Міттенвальд: два покої на стриху, харч: мішанка - чеколяда з рибом, запивана порошковим молоком на зимно.

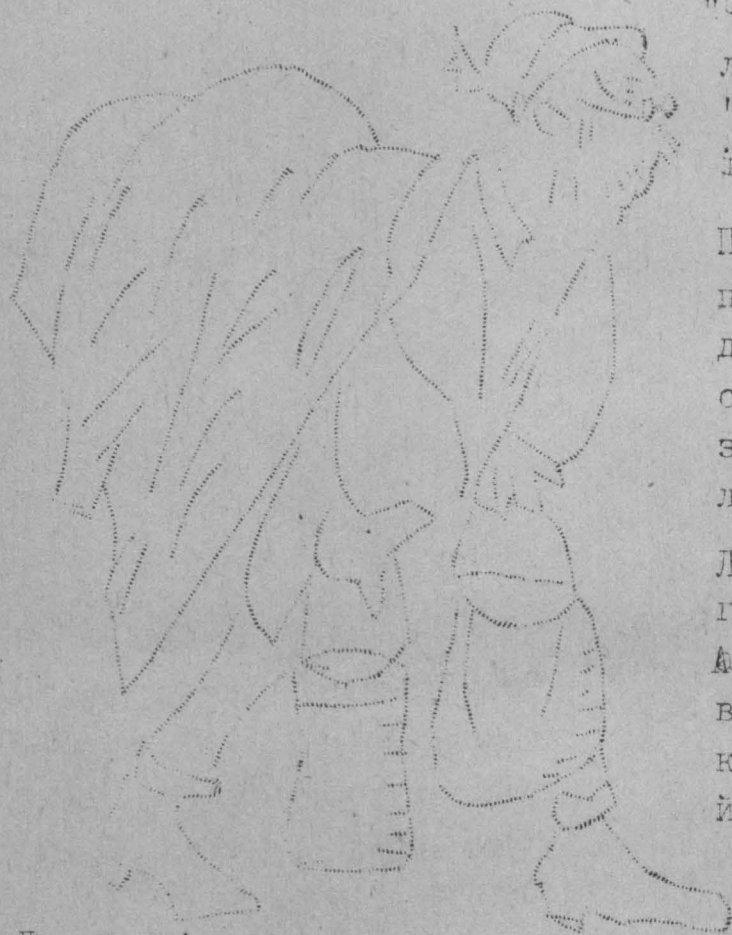
Звідси по таким соліднім футражі здався за дозволом до властей УНРГА і ОК про в'їзд до Риги на концерт.

Несподіваний спротив натрапив зі сторони товариша Громікова, тому робити морально і поламаний фізично завернув на дієту до Гіршбергу.

Емеритований Архілоїник випровадив підчас богослужб додаткове свічення свічок, тому мусів подавати їх при-
стоящим.

Невідома рука постріляла риби в саджавці поета Петра Ямира, жертвою внаслідок чого став сам власник.

П р и і с п и т і запитаний дукторцьо Юзьо:

"Чи можна христити рос-
лом?" - Цей відповів:

"Таким, як в Семінарії
їмо, спокійно можна.Здав.

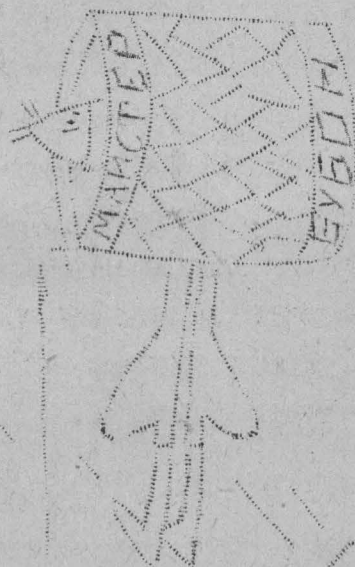
При іспиті діпівістів пере-
нало трьох слабших канди-
датів: один з патрольоїї,
один з дисципліни і один
з догматики. Рекорд на ці-
лу Баварію.

Ліга капетників у Гіршбер-
гу прийняла в члени п.оф.
Ангдіка, який пересидів час
відпустки в Міттенвальді
коло зуп і лемішки у зна-
йомих.

Лекторіві довелось тим разом
повертати з відпустки з подвій-
ним футражем: для себе і для
будучого зятя, за яким оголосив пошування в "Алектора" слі-
дукного змісту: "Шунаю зятя для одиначки, що посідає всі
„5 п" /пія, пуххра, пруденс, пудіка, пекуніюза/. Ласкаві
зголошення / але лиш солідні - "гешіхта"виключена/, Приймає
з чемности - Лектор."

О г о л о ш е н н я капелі дяківг Пошукуємо іспитованого
дяка для лівого крилося, бо Юранцьо перенісся на спочинок до
Сяся, а проти дорученого посту дяка Брацішка вніс протест
до СН о. Ромус, хоч і сам Брацішко заявив н-шому кореспон-
дентові, що на дальше на семінарійній зупі дяківства не по-
тягне.

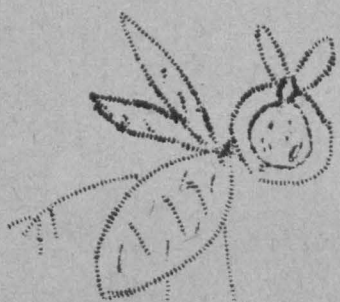
DE
SEMIORY

HIRSCHDER

ПОВОРОТ СИНІВ З БЛУДНОЇ
ДОРОГИ.

Агенція Кімара

повідомляє...

З а д л я лікувань атакуючого серця Мирослав опенився аж на лоні гайденавської природи, де вільні хвилини використав також для лобрібки одного трактату зі супружого права. Подібним темам здається присвятив трохи часу Любцьо. Цікаво, чи і Шіддячий не заангажувався темі з тієї ділянки.

П о л і ц і й н е п о в і д о м л е н н я. В лісах Еберфінгу появилася група масонських лъож під проводом ватажка Макогона. Від нього приняла назву "Макогонців". Сам ватожок Макогон родом з Дрібурга, прибрале ім'я його Федислав. Члени його ватаги стрижуть фризурі. Недавно приєдналась до нього ще одна групка ріршбергських лісів під проводом англіка. Шеф поліції ген. Паца, побоюючись заразливого поширення діяльності "Макогонців" загрозив карою смерті всім фризіерам кому-небудь без його дозволу спускати фризурі.

Д о с п е к у л я н т і в. На ринок Чорної Гелди варто б було перетягнути кілька матуральних атестатів, може дехто скористав би.

С к і л ь к и берхтесгаденського смальцю ликнув Б-ко, по дорозі до Вайльгайму?. Кажуть, що 40 кг. Аж Данило втішився.

Тим разом, через відпустку потерпіла перша група, бо всю бучину вибирала друга група.

В отпусті слова "мирлікійських чудотворець" треба замінити, за проф. англіком, на "мелініхівських чудотворець".

СКРИПТЭПИСЦІ 20-го століття:

Мацейш і Закхей.

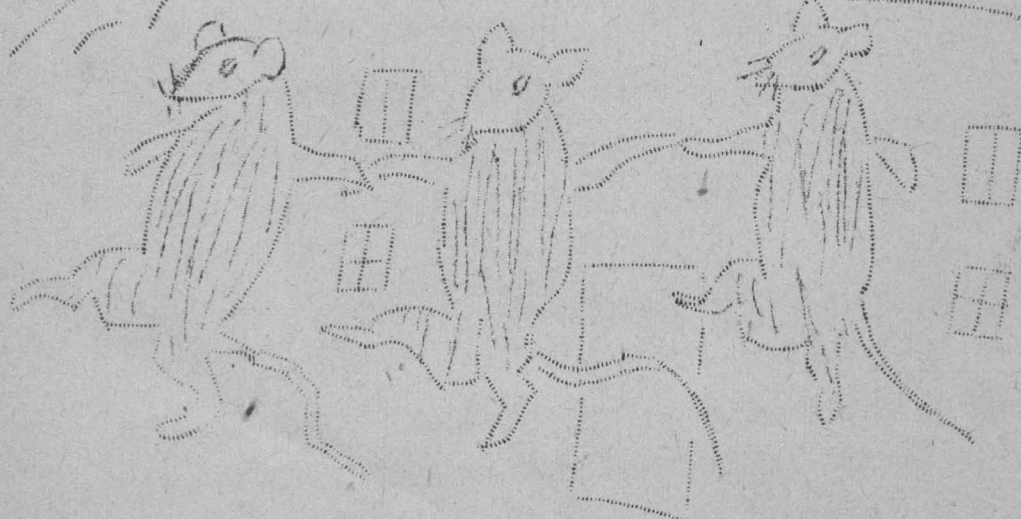
З ГОЛОВНИХ ДІЛ.

Деякі, з видавців скриптів, так пристрасно віддаються своїй праці, що забувають на неділю зайти з поклоном до фризера зробити ондуляцію своєї бороди.

/Подав малий Гасиль /

ВІДГУКИ КОНФЕРЕНЦІЇ

О.РЕКТОРА.

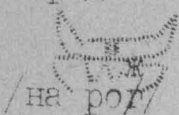
КІТ З ДОМУ - МИШІ В ТАНЦІ

П О Д І Н Д Л Я Ф І Л О С О Ф І Ч Н О Г О В І Д Д І Л У.

біблійна історія

обряди

/на рог/

церк. слов. м.

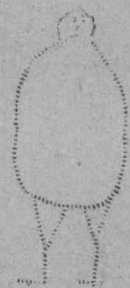

педагогіка

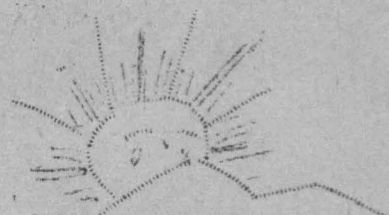

евр. мова

П О П О Л У Д Н І.

латина для початкуючих

грецька мова

/геліос/

Які віші знаки з'являються на гірш-
бергському небосклоні, коли о. Візитатор має завітати?
оо. Настоятелі закладають нові кольоратки включно з о. Оришкою
і Яладеском, а питомці голять бороди з Мацьвієвим на чолі.
Решта питомців роззявляють бузі і чекають, що снаде до них
з цієї нагоди.

К о р о т к о. Брат милосердя Сясько реєструє до кінця
цього року прихильників доброго сну і частої відпустки.
Заступник брат Закхой.

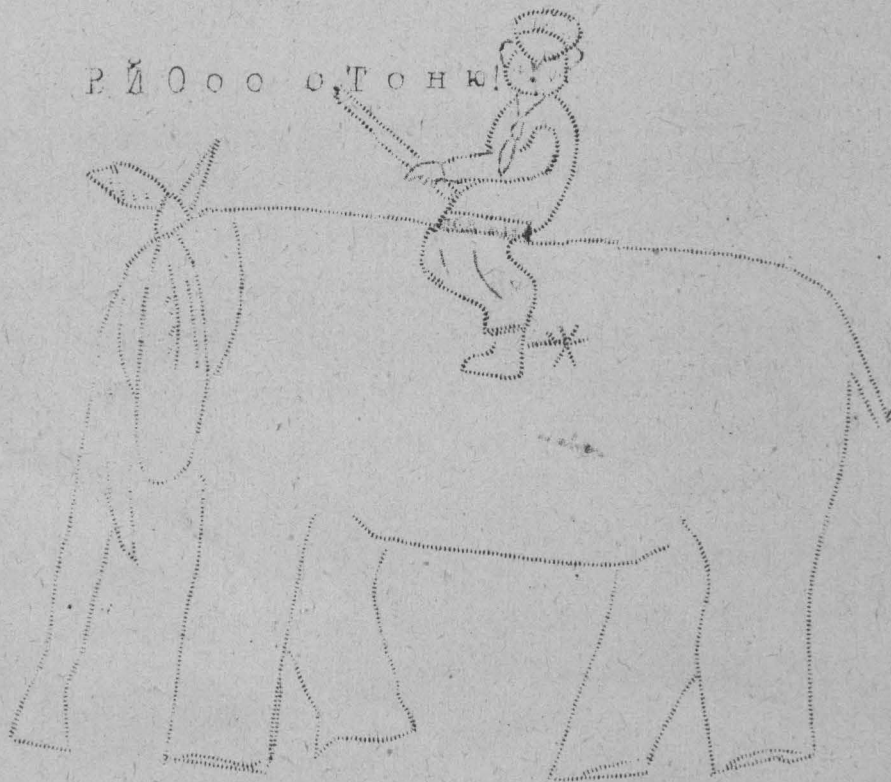
Як довідуємося, п. Б-ко вже побирає "лекції
пристойних" від фон Грабового, якому приобіцяв винагороду:
скриплячі черевики.

через парі, через доли
до збору до "ШКОЛИ ПІД
ДІТЯМИ"

Сенґенція скан-
дальова. Як повідомляє
секретаріат Схід. Конгреґації Насінг
ски на індекс понав о. Микольцо Фаталіст
за вретичний архітвір "Душевний Перелім
по вислужанні Моральної" /Роздумування
над сповіддє/. Видання Корнберг.

В І О О О Т О Н К І

ПОХІД СЕБЕСТРОВІЦІ ДО МІТТЕНВАЛЬДУ В ДІ ПІ ЛЯГЕР.

ЩЕЩО З ПОЕЗІЇ

ФРАГМЕНТ З ПОЕМИ ПАВЛА ПЧУХА п.н. "Цирк".

Цей зсонярок поважно в носився,
І навіть стон - антон туди приплівся,
І гнєть - пагук.

дістав пан звідкісь Костя - антильону
Й мамута - Сидя із часів потоку,
Ще й зубрика,
Ведмедя - вуйка, струся - Суличину
І дика - Куцо, гусака - Ліщину
І бурсука.

Були в тім цирку когуги расові,
Рошко і Фільо, дві старезні сови,
Ще й Воль тарпан,
Кріль - сях, баран, якого грабом звали,
Папуга - Гомель, навіть Люба - карлик,
І Цап свій пан.

Чтєтак звіринєць той скомплетувавсь,
До шук - наук серіозно кожний взявсь,
Без нагай.

Хочя Козляк усіх звірів провадив,
Порядок той нікому не завадив;
Цвіло життя.

ВІД РЕД. КИЦІ. Це число подаємо Вам шановні Читачі в подвій-
ному форматі, припускаючи можливість, що воно може перше
і останнє в цьому році, який пам'ятно записався кожному з
нас у його жолудковій хроніці.

РЕЕСТР НАЙНОВІШИХ ТВОРІВ У СЕМІНАРІЙНІЙ АНТИКВАРНІ
ПІД УПРАВОЮ ДИР. ЧПКИ:

1. Зіпка: "Мої спомини з країни вовчих ягід".
2. Лернік Малий: "Конкурент браня": "Підручник солідного манерства".
3. о. Фаталіст Микольцо: "Як я вивіз свої клопоти з Гіршбергу до Корнбергу"/практичні вказівки/.
4. Цу-рка: "Разки баби Парашки"/Гіршберзька перерібка/Вих.
5. Видавництво 1-ої кімнати
/Василь Великий/: "Опінія Поступовців"
6. Церковне мистецтво: "о. проф. Брацішко",
7. Типик: преосвящ. Коломій Ромуз.
8. Кооперативна організація: дир. Павлюс.
9. Нез'єдинену догматику: о. Владика.
10. Комітет філософії: преосвящ. Пряша Ліщинка.
11. Матуральні курси: о. Граб.

Микольцю під час Сл.Божої вправляє капральські постави /струнко, спочинь/. Таку замітку висловив Гомерцю, а Микольцю поправився і сказав, що під час богослужби Гомерцю втікає під двері захристії.

о. Ректор - т а т о по довгих розважаннях кропок з „Кропила“ /на наста пост фактум/ зробили на післявідпущко-вій конфесійній приречення: врага, що настає на мітру не настрашиться і стати мужньо до змагу з ним в надії одолати його. Постанова сталась вже фактом.

Професуні й н и х з м а г а н ь „Д-р“Балесик на своїх викладах густо-часто мило згадує давнє заслужене товариство „однієї бараболі“ і густо-частіше поручає закладання і при кожній нагоді реклямування в зонах Ді-тіміє ново-з'явленого товариства "однієї консерги для питомця".

В не дав н у с е р е д у відбувся славний виступ семін. квартету співання тропарів і кондаків. Солловим вступом кондака з вівтірка місто середі почав цю незабутню драм-комедію архілоїник Васил. Після цього послідував дует Гомерця з Піддячим. Ситуацію вирятував о. Ректор Дзядзьо, зорентувавшись у скрутному положенні Гомерця, який загубив по дорозі до каплиці сторінку богослужби.

Д е н н і к л о п о т и .

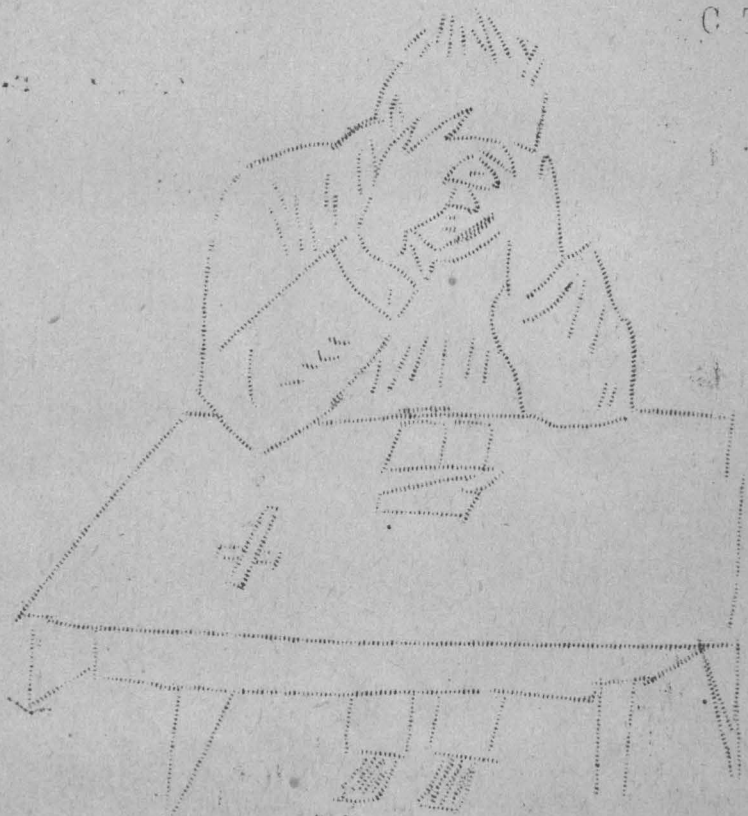
Проф.Кирило: - Ах, не
вернуться вже тії літа
моло ії.

о. Зеновій: -Прошу не
згадувати їх, краще по-
радьте, як би то авто
зареєструвати, бо тогді
ся прийде віддати его
на шофер.курс.

Проф.Кирило: - А багато
воро коштує до?

о.Зен.: - Ах!..

ПЕТРЕ, ЦЕ НЕ ТАРНО З ТВОЇ
СТОРОНИ...

Що про ф. Молевшесев жадеє на снідання: 2 платоли жолудь-
кави і 3 печені риби. Тому п. Добродійка часто з порожнім
напленняком мусить зробити відвідини у знайомих в Байроїті.

Н О- С Т А Х- А Н О В С Ь К И. З радістю треба стверди-
ти факт, що "дехто" з нашої братії хоче здавати іспити, яких
не слухав, а з жалем — що здає такі, про які ще не чув.

П е р е д і с п и т о м: — це, що за скрипт Чоловічку?

— Есхатолохія!

— Хат логія? Ой, а це що таке?

— Давай його здавати!

П і с л я і с п и т у: — Але ж пане "професор", найперше
треба слухати, а потім щойно здавати.

— Та, чоловічку, що ти? Ті всі "огійки" мене мама ще в
колисці навчила.

На дивин трагічного дня

Перезавчим абсурентам

при діпостернім іспиті

присвячує Редакція.

Очи виглядали, нерви трішали, "бунти" піднімали, мітін-
ги гуртували, заки містери - комісисти на Гіршберг запитали.
Отці Ректори /забувши про свої гонори/ нові рясина натягнули,
отці Професори чисті кольоратки причіпнули, і про свою теа-
лету пані Добродійки не забули.

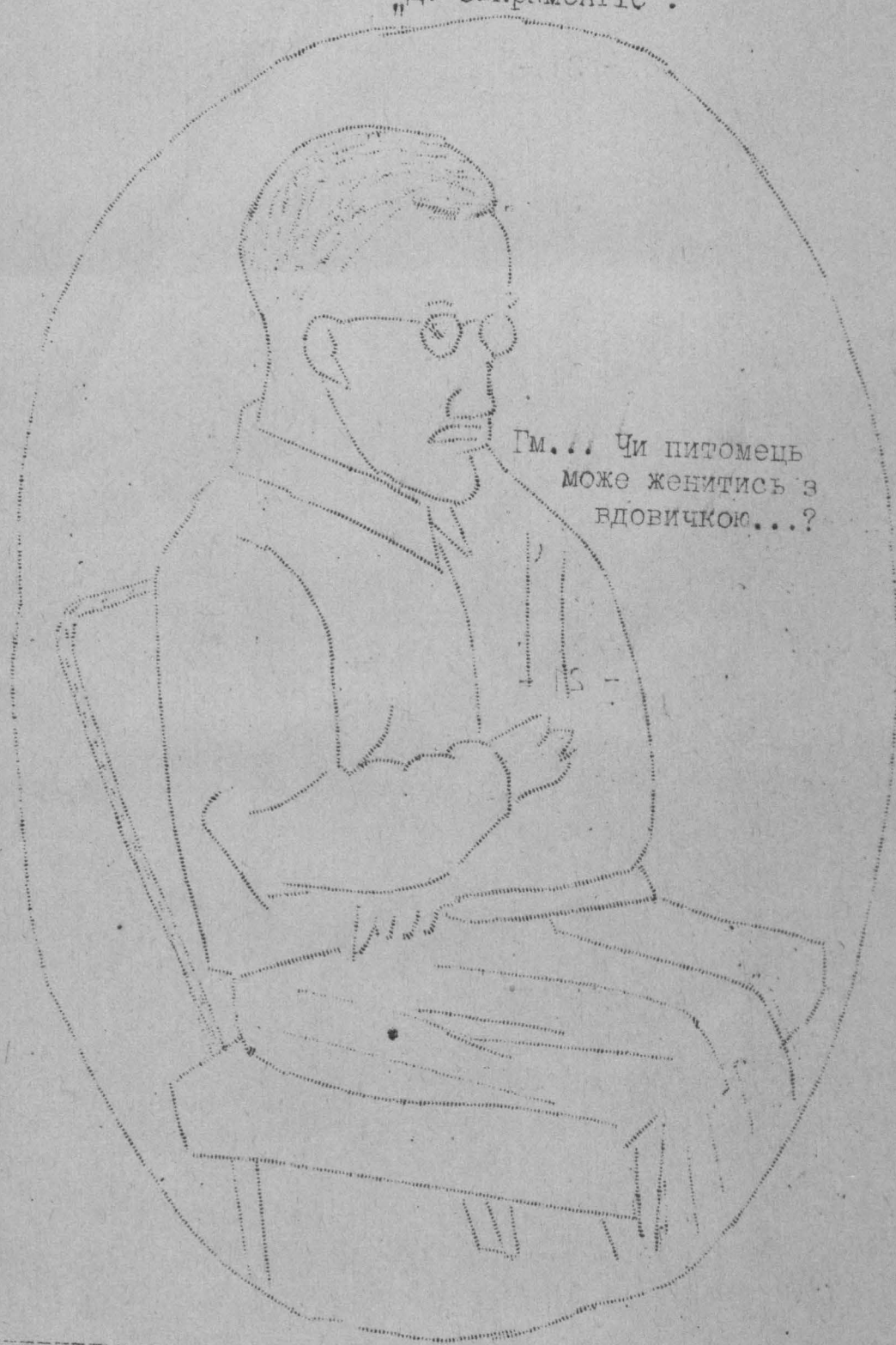
Архінастоятель ксьондз Снуфрій штани спрасували, навіть
о. Радник свої срідні вуси підчесали і со страхом і трепетом
на совіт нечистих вступали. Та і до бюрка підступали, на-
віть в крісло засідали, на Гітлера басували, батька Сталіна
обмовляли, гостяно зачіпали і НКВД-истам латки причіпали.

А містери - комісисти моц гуми пережвали, бо навіть в
Америці тако не чували, не видали; заки негідних дітей цют-
ки Ури відшолоскали. Найменше Сома питали і про все "добре"
запевняли, Дядько навіть на питання не ждали, а самі все
скоро розповідали, бо під діерми тато-Ректор нетерпляче сво-
єї черги викидали. Ректор-тато думали за собою правду мати,
тай ну ж усе же з Лемківщини розповідати. Ковбой аж уха му-
сів зачіпати, а наредті кезав перервати.

За так слова ширі і прєпременноі аж йойкнув американець:
"агі!" і поставив слівце "но", що по укр. значить "ні".
Шей дикторцьо запутався і на лісту "но" понався, біскуп Пря-
ца теж скрилився, бо на неї і він зачіпився. Опилились і
пани з Дрібурга, бо не зміли закрутити ковбоєри турка.

Так минула проза дужа, хоч повалила Сома мужа, зникли хмари
на Гіршбергу - заспівали хлопці думку про відпустку коротень-
ку, заспівали пісню радісеньку.

На викладах "Де Сакраментіс".

Гм... Чи питомець
може женитись з
вдовичкою...?

НАСАВ І СІРАДІРАВ ТЕХНІЧНУ
ОТОРІНКУ
СТЕПАН БОУДІК

РЕДАГУЄ І ВИДАЄ КОЛЕГІЯ